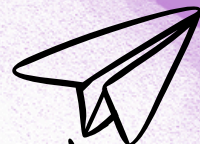

Školní časopis

Karásek

Barevné pohádky

ŘÍJEN 2025

Obsah

Práce snů	3
Tajemství	4
Elena a kouzla	5
Lajla a obr David	6
Žabí princezna	7
Princezna Anděla	8
Svět za kouzelnými dveřmi	9
Svět za kouzelnými dveřmi	10
Svět za kouzelnými dveřmi	11
Svět za kouzelnými dveřmi	12
Svět za kouzelnými dveřmi	13
Svět za kouzelnými dveřmi	14
Svět za kouzelnými dveřmi	15
Svět za kouzelnými dveřmi	16
Svět za kouzelnými dveřmi	17
Svět za kouzelnými dveřmi	18
Svět za kouzelnými dveřmi	19
Svět za kouzelnými dveřmi	20
Svět za kouzelnými dveřmi	21
Svět za kouzelnými dveřmi	22
Svět za kouzelnými dveřmi	23
Svět za kouzelnými dveřmi	24
Svět za kouzelnými dveřmi	25
Svět za kouzelnými dveřmi	26

Práce snů

Já mám novu pilu.

Ale musím k tomu rychle řezat, abych měl nové zakázky.

Mám nového kamaráda. Velkou zakázku na jeho zahradě.

Musím vysekat dvacet stromů.

A musím mu ještě posekat trávu.

Ale můj kamarád bydlí v Brně. Jedu tam za dva týdny.

Budu mu 14 dní pomáhat.

Budu bydlet v jeho domě. Dostanu za to 20000 korun.

Richard Baláž, 7. ročník, třída zřízena podle §16, odst.9 ŠZ

Tajemství

U moře žil jeden malý tvor jménem Stich Sebík.

Každý den byl u vody, ale bál se jí. Jednoho dne našel mapu uprostřed moře. I když měl strach, vydal se na cestu, na malé loďce.

Moře bylo zpočátku klidné, ale najednou se zvedl vítr.

Lod'ka se začala naklánět. Sebík se naklonil přes okraj. V tu chvíli uklouzl a spadl do vody.

Vlny ho rychle stáhly pod hladinu a on se začal topit. Křičel, kopal nohama, ale nikdo ho neslyšel. a tak příběh skončil. Sebík zmizel v hlubinách moře.

Balážová Laura, 7. ročník, třída zřízena podle §16, odst.9, ŠZ

Elena a kouzla

Žili, byli jeden král a královna a milovali se tak moc, že sem jim narodila krásná princezna jménem Elena. Už když se narodila Elena, nebyla to jen tak obyčejná princezna. Nezajímala se o šaty a plesy. Zajímala ji kouzla a magie, ale její rodiče to nevěděli. Chtěla se stát čarodějkou. Princezna přemýšlela, že se jí stane, a tak utekla z království a vydala se do prokletého lesa. Jak hledala a hledala, našla jednu chaloupku a viděla, že je tam čarodějka jménem Morgana. Ta řekla: "Ty máš tu odvahu sem přijít?" a Elena odpověděla: "Chtěla bych se stát čarodějkou, je to možné?" Morgana sdělila Eleně, že to je možné, ale když chce být tedy čarodějkou, tak musí projít všechny 3 zkoušky. Elena kývla hlavou, že to zvládne. Tak jí tedy Morgana poslala pro 3 přísady. Elena se vydala a tu se vzal, kde se vzal, skřítek jménem Tiril. Pomáhal jí s mapou najít ty tři přísady. Jednoho dne se Elena vrátila a Morgana proměnila Elenu v čarodějkou. Když se tedy Elena stala čarodějkou, vrátila se domů. Král a královna měli strach o Elenu, a tak se Elena posadila s královnou a králem. Řekla jim, že je čarodějka a královna a král byli smutní. Když ale viděli Elenin úsměv, tak byli rádi, že je šťastná. A tak královna a král změnili nový Královský řád, že můžou být čím kolik budou chtít a království Linárie se radovalo.

Viktorie Tišerová, 8. ročník, třída zřízena podle §16, odst.9, ŠZ

Lajla a obr David

IJednoho dne se ztratila malá holčička Lajla. Venku si kráčel Velký David Dobr. A pak se dověděl o ztracené Lajle.

Zjistil, kde se nachází – na hoře Černá hora. Tak se rozhodl, že ji zachrání. Dále tam byl jeden stroj na sny. Ale ten stroj byl zlý, protože uspával a kradl sny.

A pro Davida to nebylo lehké.

Tak se rozhodl, že udělá , lektvar. A David ho začal vytvářet. Pak jej dokončil a vylepšil. Hodil jej na stroj snů. A ten vybuchl na tisíc kousků.

Tak zachránil malou Lajlu. Vzal ji za ruku a odnesl ji mamince. Maminka se radovala.

A David?

Šel dal zachraňovat další děti.

David Kačí, 8. ročník, třída zřízena podle §16, odst. 9, ŠZ

Žabí princezna

Princezna jela jedním královstvím a měla kamarádku, která milovala jednoho prince. Ten hrál na kytaru, ale pak se stalo, že potkal jednoho pána. Ale byl to čaroděj a očaroval ho na žabu. Čaroděj měl jeho krev v tajné lahvičce. Princezna se dívala na okno a pak tam přišla žába a ta princezna se zlekla. Snažila se ji zabít, ale pak ho poslechla a žába řekla, že je princ. Někdo ho očaroval a jestli to chce zlomit, tak potřebuje pusu, aby byl zpátky princ. Princezna to udělala a stalo se, že se proměnila také na žabu. Nadávala mu, že co se stalo a pak někde utekli spolu a tam potkali světlušku a krokodýla. Šli hledat jednu čarodějkou a ta čarodějka je proměnila zpátky a řekla jim, že si musí dát pusy. Oba dva to udělali a stalo se, že byli zpátky princ a princezna. Žili šťastně až do smrti.

Nikola Podraná, 9. ročník, třída zřízena podle §16 odst.9 ŠZ

Princezna Anděla

Kdysi dávno, v království zahaleném mlhou a tajemstvím, žila princezna jménem Anděla. Nebyla to obyčejná princezna – narodila se s křídly z čistého světla. Měla krásné růžové šaty. O princezně Anděle si lidé mysleli, že je z nebe. Ano princezna z nebe byla, ale Anděla měla hrozně velké tajemství. Držela to v srdci hrozně dlouho. Tak dlouho, až ji křídla zmizela. Povídala nám Anděla její velké tajemství zničilo jí to strašně moc. Každý den, chtěla být sama zavřena v pokoji. Nechtěla ani jíst ani pít. Chtěla, aby se jí vrátil manžel princ Lukáš. Nakonec.... se jí otevřela brána do nebe a mohla jít za svým manželem Lukášem.

Sára Šarišská, 9. ročník, tříd a zřízena podle §16, odst.9, ŠZ

Svět za kouzelnými dveřmi

Jednou večer jsem otevřel kouzelné dveře a ocitl jsem se ve světě Minecraftu a chtěl jsem tam vykopat kámen. Ten kámen, ale nešel vykopat, zkoušel jsem to párkrát. Náhle jsem otevřel jiné dveře – ty nejmenší a našel další kameny. Ty vykopat šly. Postavil jsem si první dům. To bylo něco. Potom jsem si postavil i druhý dům. Ten však mi taky nestačil. Tak jsem postavil třetí, největší dům. Ten už byl podle mých představ.

Potom jsem tam potkal Steva. Ten mi dal železnou sekyru. S ní jsem vykopal další dřevo a udělal jsem si dům na stromě. Pak jsem šel do vesnice a byl tam podivný ochránce. Jmenoval se Iron Golem. A zjistil jsem, že když naštvu vesničany, tak na mě zaútočí. Potom jsem našel materiál, abych mohl postavit portál.

V tom jsem se probudil...a byl jsem ve své posteli.

Xavier Pondi, V.A třída

Svět za kouzelnými dveřmi

Bylo nebylo. Jsem Stitch, abyste věděli.

Kdybyste nevěděli, jak vypadá Stitch, tak je modrý a je chlupatý. A ten Stitch stál za kouzelnými dveřmi a měl rodinu. Jeho maminka se jmenovala Lola.

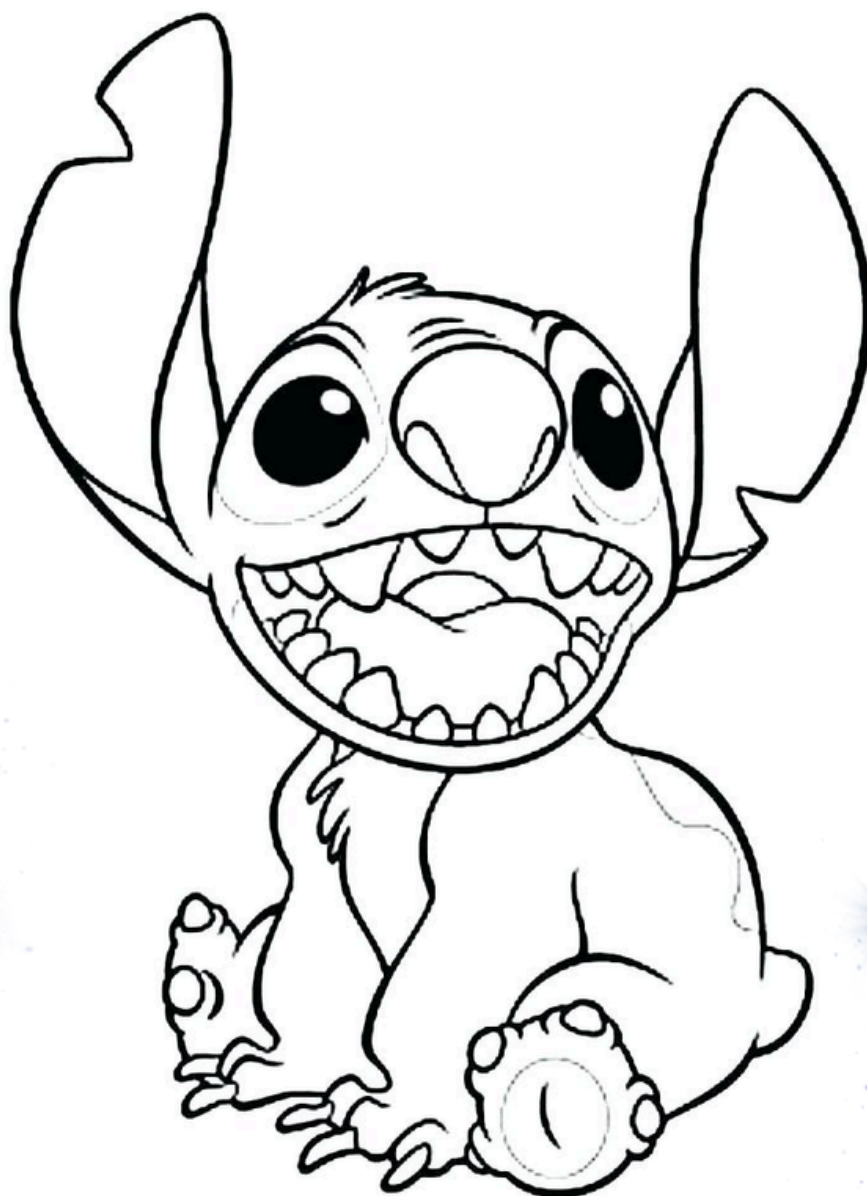
Jednou se stalo, že šli s maminkou na zmrzlinu a Stitch se ztratil a maminka Lola ho hledala. Pak ho konečně našla. Zjistila, že Stitch potkal pejska, tak se s ním zatoulal. Jenže když přišel s maminkou domů, tak rozbil talíře a maminka ho dala do útulku.

Potom to bylo mamince Lole líto, a tak šla za ním do útulku a vyzvedla si ho.

Když šli kolem řeky, tak se tam topilo dítě. Stitch okamžitě skočil do vody a zachránil ho. Zavolali sanitku kvůli dítěti a maminka Lola byla na Stitche hrdá.

Všechno bylo zase v pořádku.

Ráchel Muculová, V.A třída (4. ročník)

Svět za kouzelnými dveřmi

Pan Hvězda byl jeden kluk, který miloval svůj život. Měl, ale velikou bouračku, když jel za deště na motorce a utrpěl velké zranění mozku. Byl v bezvědomí. Najednou se před ním odehrál svět za kouzelnými dveřmi.

Viděl se se svou babičkou, která ho ve všem podporovala, taky svou pravou lásku Jenifer. Konečně měl odvahu ji pozvat na oběd. Zjistil však, že má nádor na srdíčku, a tak jí řekl, že ho taky čeká smrt, protože měl bouračku. Náhle oba zemřeli a šli do nebe a byli tam spolu šťastni.

Rozprostřela se před nimi nádherná krajina. Všude byly krásné louky, lesy a pole.

Květiny všech barev, slunce hrálo. Kolem dokola byla láska, radost, hodní lidé.

Vypadali jako andělé. Potkali tam oba své zemřelé rodiče a spolu se radovali.

Pak se pan Hvězda probudil a byl v nemocničním pokoji. Jenifer přišla za ním na návštěvu. Naštěstí byla zdravá. Začal s ní nový život.

Radim Kroščen, V.A třída

Svět za kouzelnými dveřmi

Byl jednou jeden Labubu a ten měl maminku a tatínka a žil ve světě Labubu za kouzelnými dveřmi. Byla tam škola. První školní den neměl peníze na svačinu, tak potkal kamaráda, který mu dal peníze na svačinu. Tak byl šťastný. Ale přišel druhý den a maminka mu zemřela. Jak to Labubu zjistil, byl v šoku a plakal. Pak se zase oblékl a šel do školy. Venku na něho čekal kamarád a zeptal se, jestli nechce u něj přespat. A Labubu řekl, že ano. A tak šli ze školy a do školy ke kamarádovi. A už nebyl smutný.

Ivan Bihari, V.A třída (4. ročník)

Svět za kouzelnými dveřmi

Vešla jsem za kouzelné dveře a najednou jsem vypadala jako ze zlata. Měla jsem zlaté šaty, korunku, boty na podpatku – vypadala jsem jako princezna. Byla jsem bohatá.

Pak jsem začala prodávat zlaté šaty i boty, i korunku a měla jsem peníze. Potom mě najednou, ale někdo okradl. Stal se ze mě bezdomovec a musela jsem bydlet venku. Ale po dvou měsících jsem si našla práci a pracovala jsem jako metařka.

Měla jsem peníze a zase jsem si koupila zlato. Ale to zlato mi přestalo dělat radost. Zemřeli mi oba rodiče. Všechno zlato jsem vyhodila. Už jsem nechtěla být šťastná.

Po čase se mi, ale narodila dcera. Najednou jsem zase měla chuť vzít si zlato na sebe a cítila jsem tolik lásky, protože jsem svou dceru nosila 9 měsíců pod srdcem a zase jsem začala mít krásný život.

Miluji tě, moje milovaná dcero.

Karolína Pechová, V.A třída

Svět za kouzelnými dveřmi

Bylo nebylo. Jeden strašidelný dům, ale byly zde kouzelné dveře a bylo tam něco nádherného a zvláštního. Byl tam velký zlý drak, dva rytíři, královna a král.

Ale ti dva rytíři královnu a krále neochránili, a tak velký zlý drak vzal královnu a odnesl ji až na vrcholek věže a princezna křičela, ale na pomoc jí nikdo nepřišel.

Proto princezna začala zpívat a na pomoc jí přišel princ na bílém koni. Dostal se přes lano až rovnou do zámku a zabil draka. Potom se vzali a měli svatbu.

Zlá čarodějnice se to však dozvěděla a řekla si, že jim svatbu překazí. Udělala lektvar a nabídla ho princezně ve formě jablka. Princezna si dala jablko s velkou chutí a upadla na zem. Čarodějnice se smála a princ jí hledal a našel. Potom jí políbil a ona se vzbudila a čarodějnice byla potrestaná. Princezna a princ žili šťastně až do smrti a zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Věra Hanganiová V.A třída (4. ročník)

Svět za kouzelnými dveřmi

Když jsem otevřela kouzelné dveře, uviděla jsem tam růžový svět plný cukroví. Léčaly tam lízátka a bonbóny.

Viděla jsem tam pána v cukrovém obleku a léčal tam a sem a ptal se mě, co tam dělám. Řekla jsem, že jsem tam vlezla z kouzelných dveří a pán mě vzal do růžového cukrového zámku, kde prodávali cukrovou vatu.

Nabízeli mi vatu a já jsem ji olízla. Potom jsem začala prodávat lízátka, bonbóny a lidem moc chutnaly. Dostávala jsem za ně peníze. Nejdříve na mě lidi, ale křičeli a já jsem se bála, ale po měsíci mě začali milovat.

Zavedla jsem je do zámku a stali se z nich princezny a princové a milovali sladkosti i sladké.

To ještě byli štíhlí. Ale po pár měsících byli tlustí, měli cukrovku a začali vypadat jako cukrové vaty.

Pak začala zima a sladkosti jim už začaly vadit. Přestali je tolik jíst a zase zhubli.

Začali s normálním jídlem, protože jeli na výlet a na druhém kopci byl normální svět s jídlem, jako jíme na oběd.

Nakonec jsem se vrátila kouzelnými dveřmi zpět a byla jsem ráda, že to byl jen výlet.

Klaudie Hírová V.A třída (4. ročník)

Svět za kouzelnými dveřmi

Žili byli kdysi jedna malá rodinka, a právě se jim narodilo krásné zdravé miminko. A už se vědělo, že to byla princezna bojovnice. No a jak princezna rostla a rostla a rodiče stárli, jednoho dne princezna oslavila 18 let. Už ji svět nebavil. Pořád jenom povinnosti. Oblékla si své nejlepší šaty a šla do tajemné komnaty. Šla blíž a blíž ke kouzelným dveřím, vešla přes ně a najednou se jí změnily šaty, boty i korunka. Vypadala úplně jinak, byla nádherná. Zlaté šaty, boty i korunka. Všimnul si jí krásný princ, ale byl chudý. Neměl žádné peníze. Princezně to ale nevadilo. Měla ho ráda, takového jaký je. Tak se vzali a měli spolu miminko. A z královny a krále se stali babička a dědeček.

Sofie Kollerová , V.A třída

Svět za kouzelnými dveřmi

Měla jsem jeden pokoj a tam byly jedny dveře, a tak jsem byla zvědavá, co za těmi dveřmi je. Otevřela jsem dveře a byl tam sníh a mráz. Velká zima. Přišel za mnou lední medvěd a ten měl pro mě oblečení, a tak jsem si ho oblékla.

Pak mě vzal do jeho domu a měl velmi útulný dům, tam jsme si sedli a on se mě ptal, co se mi stalo a já povídám, že jsem měla pokoj, kde byly kouzelné dveře a ty jsem otevřela. Medvěd mi řekl, že jsem je neměla otvírat, ale když už jsem tedy tady, tak mě provede kouzelnou krajinou.

Všude vládli sníh a mráz. Ledové krápníky, zasněžené stromy, bylo to jako v pohádce. Až na tu zimu. Medvědovi zima, ale nevadila. Říkal, že tu žije odjakživa. Ptala jsem se ho, co tam dělá a on, že se stará o malá medvíďata a občas si vyloví rybu z ledového rybníka. Ptala jsem se, jestli tam jezdí Santa na saních a rozdává dárky, ale prý ne. To by toho měl Santa moc a nestíhal by pak nadělovat dárky dětem před kouzelnými dveřmi. Ještě, že je Santa neotevřel. Jinak bych neměla dárky a Vánoce. A to by bylo škoda, protože Vánoce miluji.

Pak jsme se s medvědem rozloučili a já šla opět do svého teplého pokojíčku.

Stefanie Polhošová , V.A třída

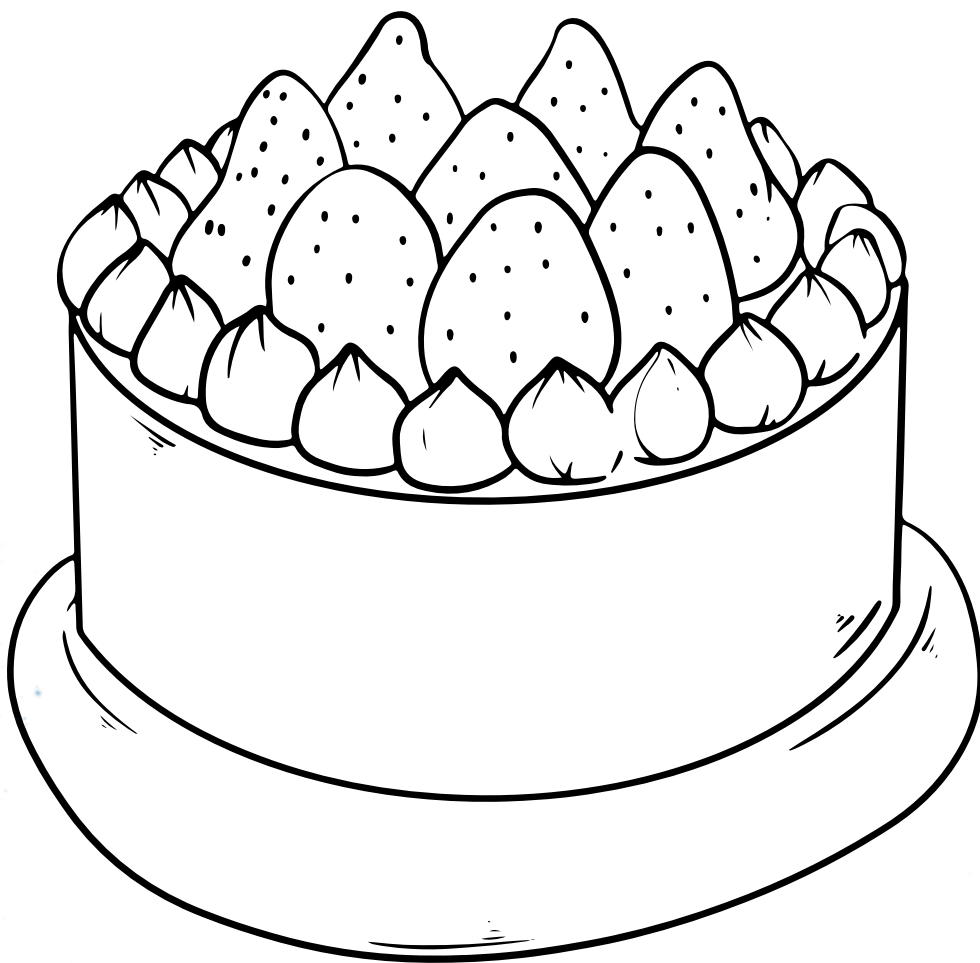

Svět za kouzelnými dveřmi

Otevřel jsem kouzelné dveře. Šel jsem tam a byla tam čokoládová řeka, na stromech byla lízátká, cukrová vata, chipsy, brambůrky, Coca-Cola, Pepsi, Mirinda. Koupal jsem se v té čokoládové řece a pil jsem všechno pití, co tam přitékalo. Byla tam se mnou kamarádka Jasmína, taky se koupala v čokoládové řece a spolu jsme se přejedli a pak jsme šli zase dveřmi nazpátek.

Zazvonil zvonec a pohádka je konec, jsem doma a na sladké už vůbec nemyslím.

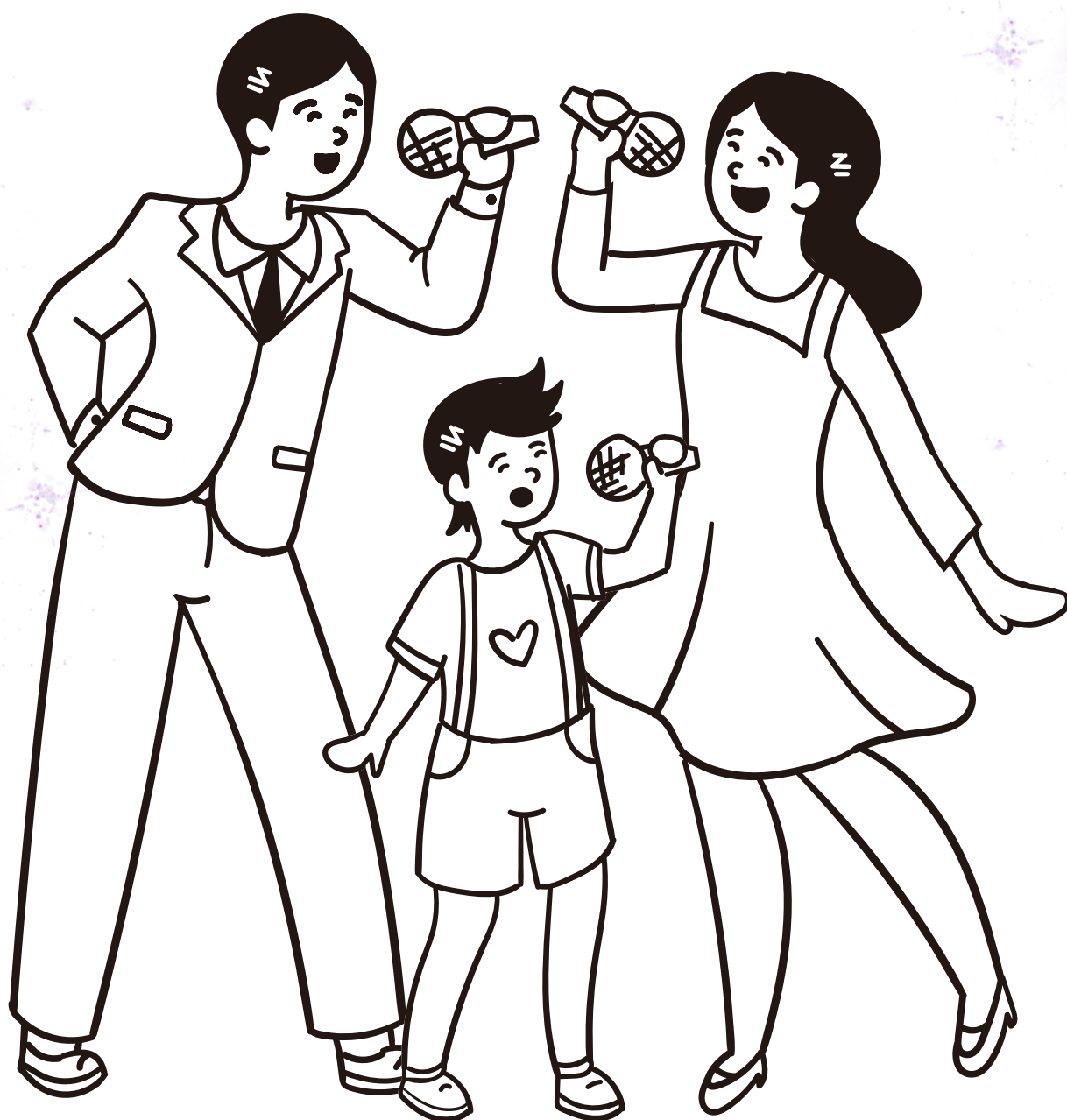
Jiří Šebela, III. třída

Svět za kouzelnými dveřmi

Šla jsem do Don Boska, měla jsem zrovna zpívání. Otevřela jsem dveře a najednou jsem hned byla na pódiu. Kolem nás bylo plno konfet a třpytek, svítilo hodně světél. Byli tam i diváci, jenomže divně tleskali. Totiž nohama. To jsem tedy raději odešla za dveře a prostě je se zpíváním konec. Zatím.

Melisa Hírová III. třída

Svět za kouzelnými dveřmi

„Čau kluci, jak se máte?“

„Čau Justin, dej gól. Pecka.“

„Podívejte, kouzelné dveře, asi. Koukneme tam za ně, asi je to nějaké divadlo.“

„To je, ale hřiště. Podívejte, kluci, basket a už vidím i Ronalda a Messiho, to je asi fotbal. Ronaldo umí hrát potmě penaltu.“

„Messi, udělej nůžky. „

„Vidím další dveře, chcete se tam podívat?“

„No ne. Ta, je tygr, malá opička, ovšem ona nám teď vzala klíče od dalších dveří.“
Slyšíme hlas.

A v tom vidím Sidonku jako baletku a tančí příběh koní.

Denis Tišer III. třída

Svět za kouzelnými dveřmi

Bylo, nebylo, prostě byly jedny takové dveře. Snad kouzelné...

Když se do nich vešlo, byla tam princezna. Ležela v posteli a jmenovala se Naomi. Byly tam ovšem ještě princezny tři. Jasmína a Melisa a najednou jsem uviděla další – Marušku.

Když jsme se probudily, rozhodly jsme se, že ušijeme princezně, která ještě spala, krásné šaty. Našly jsme nějaké látky, možná taky kouzelné, protože když jsme s nimi zatřepaly, vylétli z nich motýlci, zlaté mušky a na podlaze se rozvíjely květy. V těch květech se leskly kamínky, tak jsme je daly do korunky a náramku pro princeznu a šaty byly ušité krásně.

Najednou se tam objevil princ, jmenoval se Jirka a koukal, co jsme ušily a vyrobily. Když se princezna vzbudila, oblékla si krásné šaty, korunku a náramek a vyšli jsme všichni ze dveří a najednou tam byly trampolíny a bazén, tak jsme ještě skákali a šli do bazénu, jen princezna si sedla na kraj vody, aby si nezamokřila nové šaty.

Pak jsme usnuli a najednou zase byla škola.

Jasmína Pechová III. třída

Svět za kouzelnými dveřmi

Šel jsem do knihovny a všude bylo plno knih. Četl jsem si názvy a jednu jsem otevřel. Ale co to? Byl tam kouzelník a řekl mi, ať si vyberu tři slova.

Řekl jsem mrkev, klobouk a hned mě napadl i králík.

Kouzelník moje slova vyčaroval a byl tu najednou klobouk a v něm králík a v zubech měl mrkev. Podíval jsem blíž a viděl jsem, že tam je i čokoláda a hodně malých zvířat. Někteří jsem si pohladil a ona začala mluvit lidskou řečí. Říkali mi, jak to u nich vypadá a že si tam celou dobu hrají s kouzelníkem. To on jim vždy přičaroval dobré jídlo a naučil je mluvit.

Pak všechno zmizelo. Škoda, že už ty dveře už nemůžu najít.

Justin Rác III. třída

Svět za kouzelnými dveřmi

Šel jsem spát a než jsem usnul, všiml jsem si dveří, které jsem neznal. Šel jsem do nich a uviděl jsem tam školu. Seděli v ní žáci, ale byli divní. Měli na hlavě hrnce a bubnovali. Okolo se někdo točil na kolotoči a všude byl hrozný rámus. Než si mě všimli, už jsem byl v posteli a takovou školu nechci.

Petr Horváth III. třída

Svět za kouzelnými dveřmi

Otevřela jsem poklop do sklepa a za ním byl kouzelný svět. Byla tam zima a za stromem byl vlk. Báł se mě, očuchal mě a chtěl, aby jsem šla za ním a následovala ho.

Ukázal mi malou vesnici. Byli tam lidé. Najednou začala vesnice hořet. Celá vesnice se probudila. Začali volat ke svému králi a král řekl, že zavolá Šimona. To byl královský syn. Pomohl lidem nanosit vodu a všichni lidé nesli kbelíky s vodou a hasili oheň. Najednou se objevil lev a řekl lidem, že jim uhasí oheň, když jim vydají sira Šimona.

Lidé Šimona vydali lvovi, ale Šimon přesvědčil lva, aby s ním odešel na královský dvůr. Tam se mu zalíbilo a zůstal tam.

Jenže v noci do hradu pronikla smečka vlků a táhla Šimona do lesa. Najednou uviděl Šimon jelena. "Jelene, jestliže mi pomůžeš, odměním se ti" – řekl Šimon jelenovi. A jelen osvobodil Šimona od vlků.

Zůstali sami. Šimon jelenovi děkoval. Dostali hlad, tak si ulovili ryby a dali je na oheň. Na druhý den si šli osedlat koně a Šimon dal svého druhého koně jelenovi – řekl mu: "Ten je tvůj, parťáku". a jelen řekl. "Děkuji, Šimone".

Sir Šimon řekl, že musí zachránit princeznu. Dojeli do jeskyně, viděli že je tam mnoho královského vojska od jiného krále. Museli do boje. Bojovali dlouho, ale nakonec s jelenem vyhráli. Princ Šimon zachránil princeznu. Řekl jí: "Vezmeš si mě?". Princezna řekla: "Ano".

A měli svatbu. Samozřejmě pozvali i jelena. Žili v královském paláci a narodily se jim trojčata – dva kluci a jedna holka. Dva synové budou vládnout, až rodiče zemřou a dcera jim bude pomáhat.

Společně pak prohlásili, že Šimon – jejich otec – je ten nejstatečnější král na celém světě a žili spolu jako rodina až do smrti. Konec.

Sofie Hanganiová, V.A třída

Svět za kouzelnými dveřmi

Byli jedna maminka a tatínek a ti spolu měli děti. Jenže bohužel začala válka. Rodiče poslali své děti do bezpečí do cizí země. Řekli jim: "My jdeme do války, ale vy na sebe dejte pozor." Děti šly do lesa. Nasbíraly si houby, aby měly co jíst. V lese je potkal jeden pán a ptal se jich: "Co tady děláte?". Děti řekly, že rodiče sli do války a oni se mají o sebe postarat.

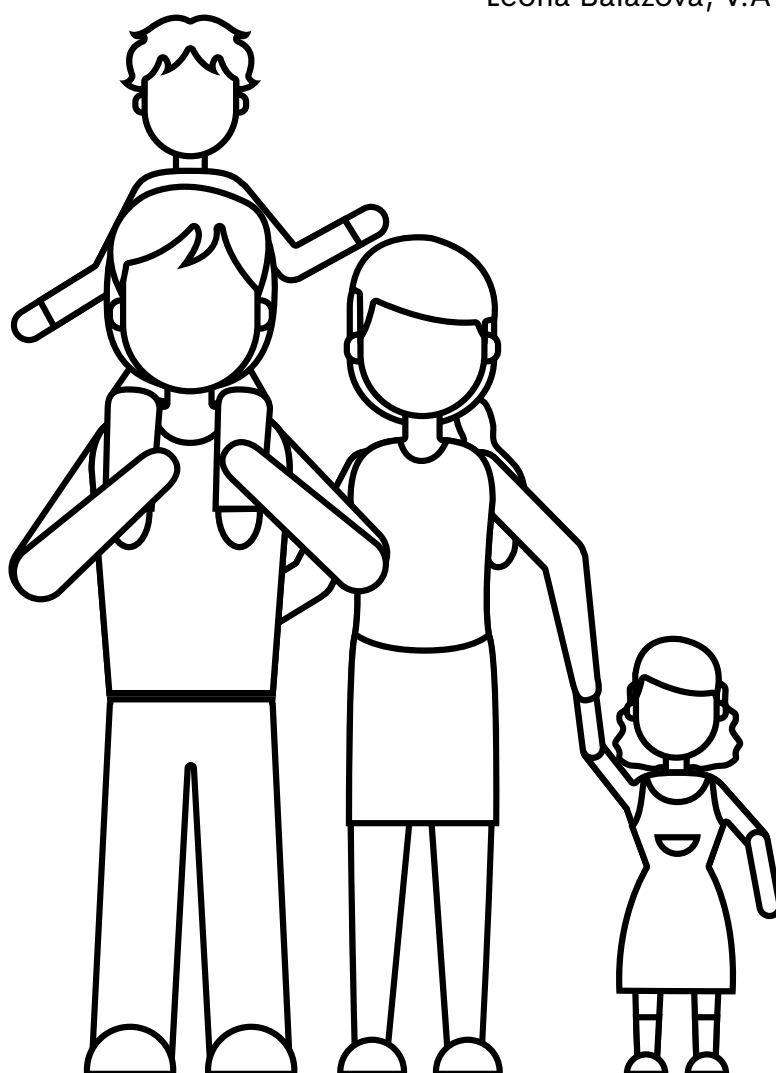
Pán jim řekl, že je vezme k sobě do domu, jelikož má veliký dům a postará se o ně. Ale musí být hodní a nerušit ho při své práci. Děti to slíbily.

Jednoho dne si hrály na schovku a jedna dívka se schovala ve skříni, kde byly kouzelné dveře.

Otevřela je a najednou se před ní rozprostřela zimní krajina. Byla tam i zlá ledová královna. Děti musely zachránit zimní zemi od spárů zlé královny. Byl to těžký boj, ale nakonec ten boj vyhrály.

Pak odešly zpět do domu a až skončila válka, tak se dokonce znovu setkaly se svými rodiči.

Leona Balážová, V.A třída (4. ročník)

Svět za kouzelnými dveřmi

Ráno si , , , , , , , , , ,

a hráli ve škole.

Najednou si všimla, že na konci chodby je . Nikdy tam předtím nebyla!

Za jsme slyšeli šustění, smích a zpívání.

„Co když jsou tam ?“ hádal .

„Nebo zpívající !“ řekla .

Na bylo napsáno: Svět za kouzelnými dveřmi.

Otevřeli jsme a za nimi byl barevný svět! byla růžová, na rostla a .

Potkali jsme na . Uměl zpívat a tančit.
„Naučím vás to taky!“ zasmál se.

My jsme , a jedli . Přidala se k nám , , a .

Pak jsme slyšeli a : „Děti, pojdte zpátky!“

Byli jsme smutní. Ale nám dal zlatý klíček.
„Můžete se vrátit. Jen nezapomeňte zamknout,“ řekl.

Zamkli jsme a šli zpátky do . Byli jsme a těšili se, až to povíme

 a .

Konec.

ZŠ Ostrava – Mariánské hory, karasova 6, p. o.

Zdroje

Pohádkový příběh vznikl v hodině ČJ/literární výchova dne 26. 9.2025 <https://pixobay.com/cs/>

Za přítomnosti třídní učitelky, asistentky a žáků. <https://creazilla.com/cs/>

Vivien, Jan, Annamária, Santino, Roman, Dagmar, Jasmina, Erik, Klaudie, Helena, Karol.